

Forsoningsarbejde i Israel

Forsoning mellem messianske jøder og palæstinensiske kristne?

Hvor bevæger den messianske bevægelse i Israel sig hen i spørgsmålet om land og forholdet til palæstinensiske kristne? Hvor står de i forsoningsbestræbelserne? Af en netop udgivet bog med titlen *The Bible and the Land: An Encounter* (Musalaha, Jerusalem 2000) fremgår at de – ikke overraskende – også på dette punkt ser forskelligt. To eksempler fra bogen:

David H. Stern – en kendt messiansk-jødisk forfatter – har ikke megen tiltro til fredsprocessen, heller ikke selv om terroraktionerne skulle aftage. Han skriver:

»Men også selv om terrorismen aftog, ville vi stille spørgsmålstejn ved processen, og det af to grunde som udspringer af vor tro: For det første mener mange af os at Bibelens profetier siger at vi ikke kan forvente fred; det er ikke hvad Gud vil gøre i tiden forud for Jesu genkomst. For det andet har vi som troende en høj standard for hvad fred er. Fred er ikke blot at våb-

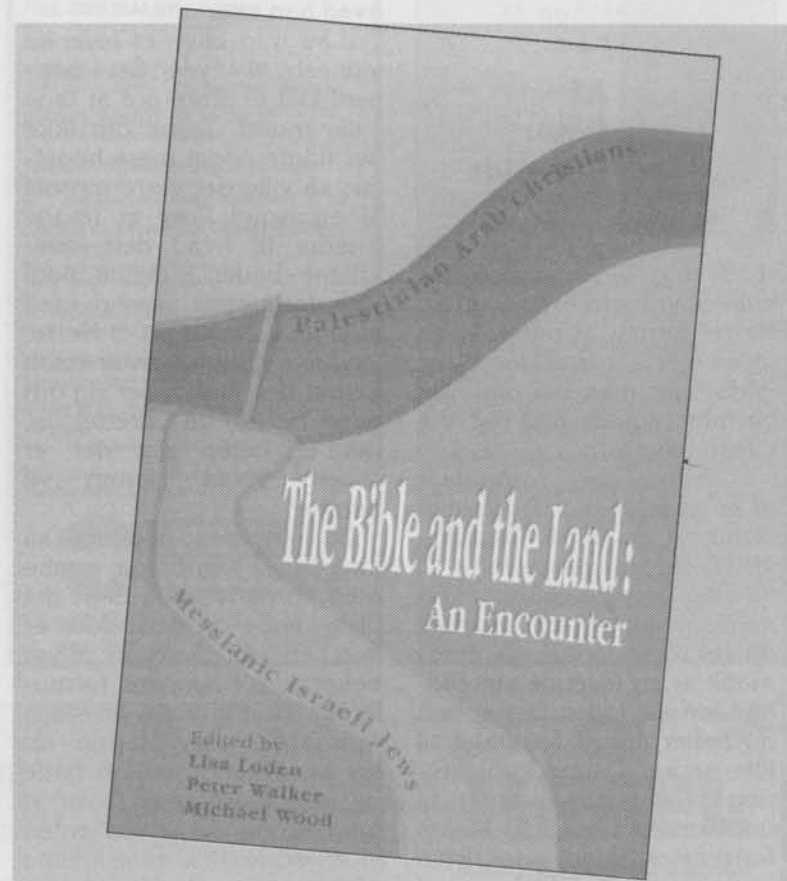
nene hviler, eller at man udveksler ambassadører, eller at en multinational styrke patruljerer grænserne for at forhindre infiltration af terrorister. Fred omfatter både den enkeltes fred med Gud og oprettelsen af Guds rige på jord. Intet af dette vil blive udvirket af Barak, Arafat, Abdullah, Murabak, Assad eller Hrawi. Kun Jesus kan oprette Riget for Israel (som bekræftet i ApG 1,6-7) og bringe verden fred.»

Jeg er ikke i tvivl om at Stern kan få opbakning for disse tanker blandt fx mange evangelikale kristne rundt omkring i verden. Jeg deler i øvrigt troen på at virkelig fred kun findes i Jesus. Jeg deler også troen på at det fuldkomne hører fremtiden til. Men jeg er overrasket over at forventninger til fremtiden synes at nedtone forpligtelser i nutiden. Har vi som troende ikke en forpligtelse til her og nu at gøre tingene så gode som overhovedet muligt mens vi venter på det fuldkomne? Er

der ikke et *chai* – liv – her og nu som vi skal tage vare på?

Lisa Loden – messiansk jøde der er tilknyttet Caspari Center – tager derimod udgangspunkt i en principiell teologisk drøftelse hvor hun pointerer at ens teologiske udgangspunkt er den afgørende faktor der bestemmer ens egentlige teologi om landet. Forskellige nøgler åbner forskellige døre. Hun konkluderer: »Der findes ikke nogen ren teologi, uanset hvor energisk vi forsøger at gøre os fri af forudindtaget og fordomsfuldhed.« Det er på denne baggrund at hun om forholdet mellem israelske jødiske og palæstinensiske Jesus-troende udtaler:

»Sammen tilhører de det 'ene nye menneske' i Messias. Begge parter er blevet forsonet med Gud, og begge har modtaget en forsoningstjeneste som de først og fremmest skal udøve over for hinanden. At tilhøre Kristi legeme betyder mere end etnisk eller national identitet. Kærlighed og forsoning, etisk adfærd og moral er spørgsmål der har større vægt end territoriale hensyn – uanset ens status som besætter eller besat. Hvor vigtige territoriale hensyn end kan være, er de

Bogen »The Bible and the Land« kan rekvireres fra Israelsmissionens sekretariat; den er på 202 sider og koster kr. 120,- plus forsendelse.

sekundære i lyset af betydningen af Jesu kærlighed.»

Om et sådant holdning som Lisa Loden giver udtryk for, vil vinde frem i den messian-

ske bevægelse, må fremtiden vise. Jeg håber det personligt.

Kai Kjær-Hansen (fra formandsberetning, april 2000).